

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Evangelizace jako úkol křesťana. Srovnání praktických příkladů vybraných evangelizačních konceptů

Autor práce: Marie Němcová

Obor studia: Teologie

Posudek vypracoval: Alois Kříšťan

Datum: květen 2016

Autorka zvolila téma v souladu s profilem fakulty i studovaného oboru. V úvodu zdůvodňuje jeho aktuálnost i "konstitutivní" souvislost s křesťanstvím, současně i svou motivaci k jeho výběru. Jako cíl práce autorka formuluje "popsat evangelizaci jako základní úkol křesťana" a srovnat vybrané praktické evangelizační koncepty, které je možné nalézt v současnosti v ČR. Cíl je srozumitelný, přiměřený DP; především ve své komparační části, popis evangelizace jako základního úkolu křesťana sám o sobě je věcí zpracovanou a domnívám se že neustále v křesťanské literatuře pojednávanou. Chápu ovšem potřebu autorky si tento úkol osobně promyslet a promyšleně utřídit. Toto utřídění jí pak dá teoretický základ pro vytvoření kriterií ke srovnání vybraných konceptů. V tomto smyslu má práce logický a srozumitelný záměr, z toho vyplývající strukturu. Tu autorka v úvodu představuje, společně s hlavními zdroji.

Již v úvodu deklaruje, že jejím úhlem pohledu je pojetí evangelizace nikoliv jako jednoho z úkolů církve, ale jako úkolu jediného, ze kterého vše ostatní vychází. Tento úhel pohledu pak v dalším textu dokládá. Je to úhel legitimní, záleží ovšem na tom jak si evangelizaci nadefinujeme. Jistě bychom též našli jiný úhel, který by jako jediný úkol mohl formulovat např. Boží oslavu, která se pak nutně uskutečňuje také v evangelizaci. V tomto smyslu tedy autorčino pojetí přijímám.

V první kapitole autorka vymezuje základní pojmy se kterými pak bude pracovat. Jak sama uvádí pojmy jsou používány nejednoznačně, předkládá pojetí v jakém je v textu uvazuje, je si vědoma i jiných možných významů.

Druhá kapitola uvádí teologické základy misijní činnosti církve. Zařazení tohoto tématu je jistě namístě, jednotlivé podkapitoly s tématem souvisí, nicméně jejich vzájemný vztah a provázanost může čtenáři poněkud unikat; autorka to patrně vnímá, potřebuje jejich zařazení zdůvodnit, činí to vysvětlením, že "všechny podkapitoly se jistým způsobem dotýkají teologických základů misijní činnosti církve". Nicméně v první podkapitole konkrétnější logiku struktury uvádí, misiologii charakterizuje třemi aspekty a trojím cílem. Z těchto aspektů a cílů rozpracovává v dalších podkapitolách jen některé. Výběr by bylo dobré zdůvodnit.

Třetí kapitola předkládá evangelizaci jako základní úkol každého křesťana i celé církve. Autorka přitom vychází z Ježíšových výroků a z církevních dokumentů (ojediněle z teol. literatury). Z těchto zdrojů pak formuluje obsah evangelizace a metody jejího uskutečňování. Poslední podkapitola této části věnuje pozornost osobě misionáře - aniž to výslovně zmiňuje, uvádí vlastně idál misionáře, vzor vycházející z Ježíše a daný misionářům k následování. Text v této části kopíruje místy žánr církevních dokumentů, některé myšlenky se opakují (misionář se má učit od Ježíše).

Čtvrtá kapitola představuje čtyři vybrané evangelizační koncepty, které je možné v České republice potkat. Všechny představuje ve stejné tříbodové struktuře, což je určitým základem pro následné srovnání; je třeba však poznamenat, že se autorce nepodařilo vždy explicitně a u všech konceptů stejně zpracovat náplň jednotlivých bodů (např. metody, obsah, cíle). To je ovšem srozumitelné vzhledem k údajům, které autorka o jednotlivých konceptech získala.

Pátá kapitola pak přináší vlastní komparaci, při které bývá vždy zajímavá volba srovnávacích kritérií. Autorka je zvolila dle modelu pedagogického kurikula, což se zdá být výhodné. Po určitých úvahách během konzultací z nich pak vybrala pouze cíle a metody (obsah totiž nepřináší u evangelizace zpravidla velkých rozdílů mezi jednotlivými koncepty) a přidala k nim kritérium teoretických důrazů. Používá zde pojmy popsané v prvních kapitolách textu a jednotlivé koncepty pak srovnává dle toho, jak významnou roli tyto skutečnosti v jednotlivých konceptech hrají.

V závěru práce pak srozumitelně shrnuje práci jako celek, vyvozuje z ní i určitý apel pro svůj praktický život.

Práce je psána srozumitelně, poměrně čtivě s drobnými formulačními neobratnostmi. Mezi drobné nedostatky patří v seznamu literatury dvě položky nedopatřením mimo abecední pořadí a v seznamu zkratk se Kodex kanonického práva uvádí správně CIC, v textu s.34 (pozn. 136) je uvedeno KKP, což ale v seznamu zkratk chybí.

Práce celkově splňuje požadavky na magisterskou práci a doporučuji ji k obhajobě.